

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.55. Pauliciani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. perabat) qui edito decreto iussit, ut con-
 A. C. 812. tra eos iudicio inquireretur, & contu-
 maces flammis consumerentur. Factum,
 quod iussit Princeps, & rogo penes lapi-
 dum cumulum, seu Constantini Sepul-
 chrum, de quo supra diximus, excitato
 omnes concremati sunt.

§. LV.

Pauliciani.

- p. 37. Quidam Armenus, cui nomen Paulus,
 fuga exitio se subtraxit cum duo-
 bus filiis suis Genesio & Theodoro, con-
 fugitque Episparim, pagum prope Pha-
 nariam situm in Cappadocia, ubi jam
 prius duo Fratres Paulus & Joannes, Ma-
 nichæi celebratissimi, mulieris Samosa-
 tenæ, cui nomen Callinica, filii docue-
 rant. Et ab hoc priore Paulo Manichæi
 nomen Paulicianorum traxerunt. Pau-
 lus autem secundus, cum Episparim per-
 venisset, Scholæ suæ præfecit Filium
 suum Genesium, quem appellavit Timo-
 theum. Verum rixa odiumque vatinia-
 num ortum est inter Genesium & Theo-
 dorum fratres, quod quilibet Divinæ
 Gratia Spiritum sibi collatum fuisse di-
 ceret. Nec ante mortem reconciliati
 sunt. Ubi Hæresis ista ad notitiam Im-
 peratoris Leonis Isauri devenit, Gene-
 sium Constantinopolim accersitum misit
 ad Patriarcham, qui eum interrogavit
 in

in hunc modum: *Quam ob causam ab-* Sæculum IX.
A. C. 812.
jecisti Fidem Orthodoxam? Genesius re-
 spondit: *Anathema illi, qui Fidem Or-*
thodoxam abjicit! sub nomine Ortho-
 doxæ Fidei Hæresim suam animo com-
 prendens. Patriarcha subdidit: *Qua-*
re Crucem non adoras? Genesius: *A-*
nathema illi, qui Sanctam Crucem non
adorat! Sed sub voce, Crucis, intelle-
 ctu concipiebat JESUM Christum manus
 in forma Crucis extendentem. Rursus
 Patriarcha interrogavit, quare Matrem
 Dei non adoraret? Et ipse respondit:
Anathema illi, qui non adorat Sanctam Genesius
Dei Matrem, in quam Dominus Noster Paulicianus.
intravit! Loquebatur autem in suo sen-
 su de Jerosolyma Cælesti. Item Patriar-
 cha interrogante, cur Communionem
 Corporis & Sanguinis JESU Christi non
 reciperet, iterum anathema pronuncia-
 vit, sub Corpore JESU Christi mente ni-
 hil aliud concipiens quam Verbum ejus.
 Eodem modo respondit ad Quæstionem
 de Ecclesia Catholica, sub hoc nomine
 conventicula Sectæ suæ accipiens, & de
 Baptismo, sub hac voce accipiens JE-
 sum Christum, qui est Aqua viva. Ita-
 que innocens declaratur & impetratis ab
 Imperatore Epistolis Episparim remea-
 vit, ubi congregatos Discipulos Mana-
 lalam, unde Constantinus abierat, redu-
 xit, ibique multis annis commoratus est.

Sæculum IX. E vita migravit, postquam annis triginta
 A. C. 812. ta hujus Sectæ caput extitisset.

Genesius moriens reliquit filium nomine Zachariam, & famulum nomine Josephum. Hunc ex adulterio natum & in trivio projectum aluit, & capellis pascendis præfecit. At postea juvenis versuti ingenii Discipulos sibi conciliavit, & mortuo Genesio divisi sunt Sectatores inter Zachariam & Josephum, quorum unusquisque se gratiam Spiritus possidere jactabat. Josephus Epaphroditum se dicebat, Discipulum S. Pauli, qui se ad ipsos misisset. Hinc cum Zacharias aliquando excandesceret, quod sibi Josephus hæreditatem patris sui raperet, nihil propius fuit, quam ut eum impacto lapide interimeret. Haud multo post tempore uterque congregatis suis Discipulis clam fugam arripuit. Cum vero Arabes, quibus illa regio parebat, eos in Ditiones Romanorum transfugere suspicarentur, armati occurrerunt, quos ubi Zacharias imminere conspexit, solus fugit proditis Discipulis, quos Arabes gladio ad interneccionem deleverunt. Unde Zacharias non Pastor sed mercenarius & proditor ab omnibus habitus. Josephus autem currus suos Syriam versus dirigens irruentibus Arabibus dixit, se pristinas sedes reliquisse, ut pecoribus pingua pascua quærent.

Quo

Jo. 10. 12.

quo responso mitigati Arabes recesserunt. At Josephus captata occasione fugiens cum grege suo rediit Episparim, cujus incolæ venienti cum facibus inter maximæ lætitiæ signa obviam processere. Dux in illis partibus, cui nomen Cricoracus, vir pius, hac re ad ipsum delata coacta militari cohorte Josephi ædes milite cinxit, & Discipulos ejus comprehendit. At Josephus fuga elapsus, Phrygiam petiit, & Antiochiæ Pifidiæ sedem elegit, ubi mortem oppetiit, postquam Hæresim annis triginta docuisset.

Josephus Successorem habuit Bahanem, juxta se stupro editum, Judæi & mulieris ex Armenia filium, Discipulum suum. Sed non multo post tempore alius nomine Sergius pudendæ factionis Ducem se præbuit. Is mulieris Manichææ blanditiis, cum juvenis esset, & colloquio seductus est; ajebat enim fæmina versipellis; *Dicunt, te esse laboris & virtutis amantem; cur ergo Evangelium non legis?* Ille respondit: *Nobis Laicis Evangelium legere non est permissum, sed id solum Sacerdotibus competit.* Tum Mulier: *Sacerdotes studiose cavent, ne vobis Mystera Evangelii pateant, ideo non nisi partem vobis prælegunt.* Atque, ut exemplum capias, legitur apud S. Matthæum: *Multi di-* Sæculum IX.
A. C. 812.

Sæculum IX. cent mibi in illa die; Domine, Domine,
 A. C. 812. nonne in Nomine tuo Dæmonia ejeci-

*mus, & multas virtutes fecimus? Et tunc confitebitur illis; quia nunquam novi vos. Qui sunt isti, aiebat Mulier, quibus Dominus hæc dicet? Sergius homo rudissimus, cum hæc verba omnino in Evangelic reperisset, rogavit mulierem, ut hæc sibi explicaret. Sed illa prius etiam alterum Textum ei attulit; **Luc. 13. 29.** Et multi venient ab Oriente & Occidente, & recumbent cum Abraham, Isaac & Jacob; & filii Regni ejicientur in tenebras exteriores. Mox fœmina subdole: Filii Regni sunt Sancti vestri, qui Dæmonia ejiciunt, & morbos pellunt, Sancti vestri, inquam, quos Deorum instar adoratis, derelicto Deo vivo & immortalis. His in illa die justus Judex dicet: Non novi nos. Ita hæc fœmina omnia loca Evangelii perverse explicans Sergium seduxit, & totum quantum Manichæum effecit. Ceterum vetus erat Manichæorum calumnia in Catholicos, quod illis Cultum Sanctorum tanquam Idololatriam exprobrarent. Nam id etiam in S. Augustino contra Faustum dispicimus.*

*Lib. XX.
 6.4. 18. 21.*

Sergius cum videret Sectæ suæ homines impudicitia infames omnibus Bonis horrore esse, a Bahane nefanda Manichæorum libidine se pollente recessit,

fit, mores magis pudicos professus. Sed Sæculum IX.
 hypocrisis erat. Porro sæpe Bahanes A. C. 812.
 cum ipso iurgabatur: *Homo veri natus*
neminem Magistorum nostrorum vidi-
sti. Ego vero Domini Epaphroditi Di-
scipulus sum, & quæ ab ipso accepi do-
ceo. His incitatus Sergius, quam exe-
 crabilia patraret, objecit, & ipso con-
 tempto Schisma in eam Sectam invexit.
 Hinc aliqui Sergiotæ & alii Bahanitæ di-
 ci voluerunt. At major numerus se-
 quebatur Sergium, qui assumpto nomi-
 ne Tychici, unius ex S. Pauli Discipu-
 lis, annis triginta quatuor ab Imperatri-
 cis Irenis temporibus usque ad regnum
 Theophili Imperatoris abominabilem
 Hæresim docuit.

p. 68.

p. 60.

Hoc igitur loco Res Manichæorum
 sitæ erant, quando Michael Curopala-
 ta ad Imperium Græcorum pervenit.

§. LVI.

Res Christianorum in Oriente.

Christiani sub jugo Musulmannorum de-
 gentes illa tempestate maximas æru-
 mnas pati cogebantur.

Califa Aaron *Rachid* mense Martio *Th.an.7.*
 Indictione secunda, id est, anno octin-
 gentesimo nono, Hegiræ 193. decesse-
 rat, cum regnasset annis viginti tribus,
 &

p. 409.

Elmac. Lib.
II. c. 6. p. 120.